

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Mulige kommunale besparelser på det sociale område	Mulige behandlingsudgifter for kommunerne
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser**Til § 1*

Med bestemmelsen får kommunerne en hjemmel, de ikke har i dag, til at afholde udgifter til sygdomsbehandling af deres borgere på f.eks. privat sygehus, klinik eller i udlandet. Sygehusopgaven er i sygehuslovens § 1 henlagt til amtskommunerne og Hovedstadens Sygehusfællesskab. Sigtet med bestemmelsen er at give kommunerne mulighed for som et supplement til amternes sygehusvæsen at træde til i de tilfælde, hvor den almindelige medicinske prioritering af patienterne i sygehusvæsenet og den ventetid, der kan være i sygehusvæsenet, medfører urimelige konsekvenser af social og lignende art.

Bestemmelsen forudsætter en individuel vurdering i hvert enkelt tilfælde af ventetidens sociale konsekvenser i bred forstand, men derimod ikke en lægefaglig vurdering fra kommunens side. Det forudsættes, at patienten er henvist til sygdomsbehandling på sædvanlig måde – typisk fra den praktiserende læge.

De sociale konsekvenser, som kommunerne får mulighed for at afbøde, kan være af forskellig art. Der er

ikke alene tale om patienter, der modtager sygedagpenge (og dermed erhvervsaktive), men også patienter, hvor ventetiden medfører alvorlige sociale konsekvenser af anden art, f.eks. et massivt plejebehov, problemer i forhold til pasning af børn eller pleje af ægtefælle, afbrudte uddannelsesforløb og lignende.

Det forudsættes, at der er tale om behandling, som patienten er henvist til af en læge, og som svarer til behandling, der ydes i det offentlige sygehusvæsen. Bestemmelsen giver således ingen hjemmel til at betale for alternativ behandling, eksperimentel behandling o.l.

Da der forudsættes en individuel, social vurdering fra kommunens side, giver bestemmelsen ingen hjemmel til, at en kommune kan tegne en sygeforsikring for alle eller en del af sine borgere. Dette er udtrykkeligt fastslået i stk. 2.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.